

కథ :

ఖండన

సువర్ణముఖి

బొద్దుదూరనేడు తొలికోడైనా రుయ్యనేడు మొఖలింగం చింతపండు రావిడి తోటి పట్నంకాసి బయిదెల్లాడు. ఈరు దాటి ఉయ్యకోడిపోడు అంచులెల్ల నడుస్తుంటే వొంట్లో వణుకు పుడతంది.

ఏ ఆపీనర్ బాప్ కంటల బడిపోతనేవోనని.

మొఖలింగం నడకతోటి సమానంగా ఉట్టెలు కూడా వణుకుతున్నట్టు. పూగు తున్నాయ్—

ఏ ఆపీను మూలపడిపోయి మా బతుకులు ఏ నెడపురుగులు కొట్టెత్తవో నన్న బయంతోటి గావాల.

చింతపండు మీద మంచు పడతంది. మంచు బాగా పడితే - “తడిపీసి దెంకొచ్చినావేటిరా” అని రేలు తగ్గించే త్తరు. అందుకే ఆ పక్కనున్న చింత గున్న దగ్గర కావిడి దించిసి అడ్డాకులు తెంపికొచ్చి మీదేసినాడు. ఏలాగ దించినాను గదా- అని చుట్ట ముట్టించినాడు.

చుట్టూ చీకటిగుంది. మొక్కా చెట్టూ కనబడకుండా అంతా చీకట్ల కలిసి పోయింది. కొండలన్ని ఏనుగులు తొంగున్నట్టుగ కనబడతన్నయ్. ఎదురుగున్న పోడికొండ సిగిలిం మీద మాత్రం ఈరగొట్టాపు (వీరఘట్టం) సాపుకారి పట్టణుర్ర మీద నిక్కొరొడిసి ఈకున్న నాలుగు పుండీల ఎంబ్రుకుల్లాగే కనబడుతున్నయ్ ఆ కొండమీదున్న రెండు చెట్లోవో.

వైద్యాంత్రిక పోరాటం చేయవలసిన బాధ్యత విప్లవ రచయితలమీద ఉంది. ప్రజలకీ, ప్రజాపోరాటాలకీ, మార్క్సిజం లెనినిజం, మావో ఆలోచనా విధానానికి నిబద్ధమై పోరాటం చేసినంత కాలం విప్లవ రచయితల సంఘం అణియంగా పురోగమిస్తుంది. 1970-80 దశాబ్దాన్ని విరసం దశాబ్దం అన్నారు. 1980-90 దశాబ్దం కూడా నిస్సం దేహంగా విరసం దశాబ్దమే.

“అతనిది యుద్ధ వ్యాకరణం!

ఫిరంగి ఖాష”

అక్కడతాసి బయటెల్లి అగాటి మీదఁజేల్లినరికి పల్లపు గ్రామాల లైట్లన్ను తెలిగి చెరువులోని కామర పువ్వుల్లాగ కనబడతన్నయ్. అట్లు చూస్సరికి పులివోటి లోకి వెలుతున్నట్లుగ అనిపించు మరింత బయమేసింది.

అగాటి దిగినరికి బలబల తెల్లారతంది. అడవి గూడా తెరిపిచ్చింది. గబగబా నాలుగడుగులేసి రోడ్డు పాయింట్ కి చేరుకున్నాడు.

అప్పుడికే టిటుకుపాయి సవర్లు ఇద్దరు బస్సుకోసం వాత్తన్నరు.

“వ్యక్తికివోయ్” అడిగినాడు మొఖలింగం.

“ఉ... ఏ. వోగాడి దగ్గరికిక్కి” అని ఒకడంటే

“హ్వరు మాసాలబట్టి.... ఇలగ్గే తిరగతన్నమ్....ఒక నోనూ నేదూ....గీనూ నేదూ వ్యభు పుల్లయిపోతంది....ఇల్లు గుల్లయి పోతంది” అలాగ మాట్లాడి అటు చూసాడు. గెడ్డొచ్చి కోడిపిల్ల నెత్తితెలి పోయినట్టగ “జయ్యే”మని జీపి వచ్చి బుర్రు మని ఇటుకోసి, కేసాంపుగ అటుకోసి, వచ్చిన కాసే తిప్పి ఆపాడు ఆ జీపీ. అసీసరికి బసీమని ముందుకాసి అసీసర్ గెంతినాడు.

రైడ్ పార్టీవోల్లాగ గుమాస్తాలు గెంతినారు. వచ్చిరావడమే-

“ఎవుడిరా! ఈ చింత పిక్క ఎవుడిదేస్” అసీసి ఎర్రగించి ఒక చూపు చూసి

“మ్యాయమ్మ....ఎందిరా ఎవుడూ నోరు మెదపడు. ఎవుడిది కాదేటిరా” అరి చాడు అసీసర్.

అసీసరు అరిచీసరికి పలక్కపోతే పట్టితెలి పోతదేవోనని-

“నాదిబ్బావ్....తిండిపండు బావ్” గుబకలు మిఱగాడు మొఖలింగం.

“ఏటేటిరా! తిండిపండా!.... ఏటి నీ పెల్లం సువ్వు పట్టుళ్లు కావరమెట్టి నా రేటిరా.... వెదవ కబుల్లాడకు.... చింతపండు జీపులేసి, సువ్వు జీపెక్కరా” జీపెక్కకపోతే తంతానన్నట్లు చూసాడు అసీసర్.

“బావ్....తిండిపందేనిబ్బావ్”

“అప్పురా రంకునేర్చినదాయి....బొంకు నేర్చక మాన్తాదా?”

“బావ్....స్సెమించండి బావ్....నానే రోడ్డోరపి గర్రా యేరనేదు బావ్. నా కొండ మీదవి బావ్.”

“అమ్మనీయ్యమ్మన్నీ తెలివితేటలూ....కొండ, మీయ్యమ్మదే మీబావ్దీరా.... నంజాకొడక్క.... కొండ గవ్రమెంటుదీరా. కొండమీద గంటి గింజ వేసు

కున్యంతమాత్రాన కొండ నీడై పోయిందేటిరా” అనీసి గిర్రున గుమాస్తాలకాసి తిరిగి-
 “యే.... ఇది ఎక్కించండివోయ్” అని అరిచి, సిగరెట్టు తీసి ముట్టిస్తూ.....
 “గవ్రమెంటు మీకు నెత్తికెక్కించుకుంతందిరా.... ఇక్కడ మీకోవో రచ్చిద్దుమని
 కార్పొరేషన్లు....గీర్పొరేషన్లు, ఎట్టి మాకు దెచ్చి, ఈ ఆడివిల దించితే మీయ్యమ్మ
 మీరేమో దొడ్డిదార్ని దెంతెలి పోతన్నరా” గిర్రున అటు తిరిగి “ఎక్కించండి
 వోయ్....చూత్తారేటింకా!” అని గుమాస్తాల కాసి అరిచాడు.

“బావ్ మా గుంటముండ పాపకి పెళ్లి బావ్.... ఒక్కావల డబ్బులు ఎక్కు-
 వొత్తే దనికోక నంగా ముక్క కొనొచ్చునని ఇల్ల దించినావ్ బావ్.... నాను పిల్ల
 ప్పుడు కాసి ఎప్పుడూ ఇలాపెంటి పని చెయ్యినేడు బావ” అనీసి ఏడుసుకోని చింత
 పండు గంపలకి వలబడిపోనాడు.

“అహ్లా.... పావల్లబ్బులు ఎక్కువొత్తాయని కిందకి దించినావా....అలగయితే
 మరేలా బియ్యపు గింజలు కిందనే గొనుకోరా....ఉహు....అలగ మళ్ళి చెయ్యరా....
 నావి పాతికేళ్లజీలు....నావి పదేనుకేళ్లజీలు అని దెబ్బవాడి దెబ్బుతారా....అప్పుడు
 మీకు కార్పొరేషన్ గావాలి....తెలివితేటలా ఎక్కువై పోనయరా మీకు ...అంత
 ఎక్కువుంతే వంటికి పెమాదమురోయ్....పార్తుపురం (పార్వతీపురం) పాయిదాకిచ్చి
 యరా....ఇంకా ఎక్కువై తే ఈరగొట్టాం వడ్డికిచ్చియరా”

“బావ్ బావ్.... మీరు దేవుడినాబోలు బావ్....తెలిక నెస్సీనావ్ బావ్....
 బావ్ నా కూతురి పెళ్లి మీరే చేసినట్టు గుంతాది బావ్.... వడ్డియండిబావ్” అని
 ఆసీనరు కాళ్లకి చుట్టుకొని మొఖలింగం ఏడుత్తుంటే మందవోన అవుని పులినోట
 కరిసిత్తే మిగతా అవులు తుప్పలు చాటు కంచి చూసినట్టిగ టిటుకుపాయి నవర్లు
 చూసుకోని అలగే వుండిపోను.

కొళ్ళు పట్టుకున్న మొఖలింగాన్ని బూటుకాలుతోటి తన్నిసాడు ఆసీనరుబావు
 చింతపండు జీవెక్కించుకోని జీవు మాయమైపోయింది.

జీవు కనబడి నంతవరకూ వెనకే పరిగెడుతూ “బావూ వడ్డి యండి బావూ....
 బావ రచ్చించండి బావ్....బావ్ నా కూతురిపెళ్లి ఆగిపోయి బావ్....” అంటూ
 అరుస్తూ కారెనకే పరిగెట్టాడు.

పిల్లని ఎత్తుకుపోయిన గద్ద వెనక తల్లి కోడిలాగే అరిచాడు.

చేసింది లేక దోసుబాయి అసీసుకు బయిదెల్లినాడు.... ఎటవుద్దో.... నా చింత పండు ఎటవుద్దో.... కూతురి పెళ్లి ఎటవుద్దో అని ఆత్మతతోటి నడక సాగింపాడు. గంటి గడుగూ లేకుండా—

o o o

వళ్లు చీరుకున్నా కనబడనంత చీకటి గడ్డిపిట్ట లెక్కతో కిచుకిచు వాడతన్నయి. దారికింద వెళ్లి గెట్టి గలగల రాళ్లు మీద నుంచి పారతంది.

నెమ్మదిగా అడుగు లేసుకొని పూరుకాసి నడుస్తున్నాడు మొఖలింగం. పూరి మద్దిన దీపమేదో ఎలుగుతంది. ఆ దీపాన్ని చూసాడుగాని ఆ ఛాయలోనే లేడు కళ్ళ ముందే కడులుతన్నయి అసీసర్ల బావుల తిట్లు. తుమ్మిక మొజ్జిలాగ పున్న అసీసర్ బావ్ అయితే—

“అయన గాబట్టి పండు దీసుకొనే వదిలీసినాడు నానైతే పళ్లరగ బొడిసి పొక్కల తోసిద్దును” అవన్నీ గుర్తుకొచ్చి ఇంకా అసీసు దగ్గరున్నట్టే నడుస్తుంటే “ఎవరూ” ఎవులో కొత్తోలే గంబీరంగా ఆడిగారు.

మొఖలింగం వళ్లు జల్ల బొడిసింది. నా పూరుకాడ నాకెపులు అడుగుతన్రని కాదు తనని పట్టుకోడానికి పోలీసులు గట్రా వచ్చారేదోనని. అయినా అయినంత యింది ఇంకా ఏటుంది అనుకున్నాడు.

“స్నీను బావ్” అన్నాడు.

“సుప్పుంటే”

“మొఖలింగడ్ని బావ్”

“ఏ పూరు”

“ఈ గూడేనిబావ్” అంటూ దగ్గరగా వచ్చి దిగాన కాసి ఎగాన వరకూ చూసి వసిలపోయి పక్కకెల్లి ఎల్లి పోతన్నాడు మొఖలింగం.

“అన్నా నన్ను ఎవరనుకుంటున్నావన్నా” అన్నాడు అతడు.

“నాకెందుకు బావ ఏటీని అనుకోడం నా దారినాదీ” అన్నాడు.

“మనం కామ్రేడ్ల మన్న. పూర్లోన మీటింగు అవుతుంది యెళ్లు.” అన్నాడు అన్నాయన సెంట్రీకి నిలుచున్న దివకార్.

చింతపండు పోయిన సంగతి మర్చిలేకపోనాడు. అయినా ఆ బాధ దిగమ్రుంగు కోని మీటింగు చూడాలని నాలుగడుగులు ఎక్కువేసాడు.

కామేడ్లు ఇటు కూకోని అటు ముఖం చెట్టారు. గూవోలు అటు కూకోని ఇటు ముఖం చెట్టారు. అలకి ఈలకి మద్దిన దీపం గాలికి రెపరెప లాడతంది. మొఖ లింగం కూతురు ముందరే కూకుంది. మతిమడపాలు మీద-దృష్టి దీపాలమీద అన్నట్లు మీటింగుల కూకుందే గాని ఆయ్య ఎప్పడో తాదా అని అటుకాసే చూ త్తంది.

ఆయ్య కనబడ్డంతోటి గబుక్కున నెగిసిపోయి అయ్యకెదురెల్లి సంచి నాక్కుంది. సంచల చెయ్యెట్టి చూసింది ఏటీలేదు. అయ్య ముఖం చూసింది. ఆ చూపులో నాకు “నంగా తెత్తానన్నా వేది” అన్నట్లు నిపించింది మొఖలింగంకి. కూతురు మొఖం సూస్పరికి ఏడుపొచ్చింది. కూతురు బుజమ్మీద చెయ్యెసి ముంజూరు దగ్గర యిట్రొంచి ఇంటిల దూరిపోండు.

మీటింగు సాగుతుంది చూటలకి కొండలు ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి.

“...ఆనాడు పితృ పరిగి ఉప్పుచేప ఇచ్చి మన పల్లం బూమి తీసుకున్నారు. ఉల్లి పాయా ఉప్పగిడ్డ ఇచ్చి మన ఊట బూమి తీస్తుకున్నారు. ఇది అన్యాయం ఔవూ.... ఇది అక్రమం ఔవూ అన్నందుకు మూడువందలయూబైమంది మన సవర జాతపుల్ని చంపారు. ఆణిముత్యల్లాంటి మన నాయకుల్ని చంపారు. అయితే వాళ్లు ఏ ఆశయం కోసం ప్రాణాలిచ్చారో ఆ ఆశయం ఈవోళ మనముందు వుంవారు. ఆ ఆశయాన్ని కొనసాగించాలా ? వద్దా ?” మీటింగుల మధ్యలో గూడ వాళ్లకి ప్రశ్నిసాడు కమాండర్.

“చెప్పండి! కొనసాగించాలా ? వద్దా ?” అన్నాడు మళ్ళీ.

మొఖలింగం అప్పుడే వచ్చి కూకున్నాడు. “అవును నిజమే పోరాటం చెయ్యాలి” లోలోనే అనుకున్నాడు. ఏటి చెప్పాలో వాళ్లకి తెలీలేదు.

దళిమియ్య ఏదో చెప్పాలని తడబడుతూ—

“వ్వద్దూ” అన్నాడు.

తనేటి చెప్పానో వాళ్లకు అర్థమవ్వలేదన్న సంగతి కమాండర్ కు అర్థమయ్యింది.

“మనోలు కూడు కోసం గుడ్ల కోసం ఉన్నోలితోని పోరాడినారు....ఆ కూడూ గుడ్డూ రాకమునుసే మనోలు చచ్చిపోత్రను. మనోలిని చంకిసిన గవరమెంటు మీద మన బువ్వకోసం మన బిట్లకోసం పోరాటం చెయ్యాలా ? వద్దా ? ఇప్పుడు చెప్పండి” అన్నాడు కమాండర్ ఈసారైనా కృతకృత్యుడిని అపుతానా వేదా అన్నట్లు.

“చెయ్యాలి” “చెయ్యాలి” అన్నారు.

మొఖలింగం తన సమస్య క్రామేడ్లకు చెప్పాలని తొందరపడుతున్నాడు.

“చెయ్యాలంటే దళిమియ్య ఒక్కడు చేస్తే అయిపోద్దా! నాను ఒక్కొక్కడి చేస్తే అయిపోద్దా! అన్నాడు కమాండర్.

““కట్టుగుంటే అప్పది క్రామే” అన్నారెపులో

“ఒక్కలితోటి కాదు క్రామే” అన్నారెపులో

“మా విషయమేటి ఇంకా మాట్లాడరు” అన్నట్లు చూత్తన్నరు యువకులు ఎపులో నెగిసి ఒకటి కెల్లారు. ఇంకెవరో చుట్ట ముట్టించారు.

“బాగుంది అయితే మనం సంగం పెట్టుకున్నట్టే గదా! దానికి మెంబర్లుగా ఎపులి నెట్టుకుంతం” అన్నాడు కమాండర్.

“మొయింగడ్డి, దళింగాడ్డి ఎట్టండి” అన్నారెవరో

సంగం పెట్టుకున్నారు మొఖలింగం మీటింగు మద్యలోంచి నెగిసి ఇంట్లోకి పరిగెట్టాడు. అందరూ పల్లకే ఆటే చూసినారు.

సిద్దలోనే అముదం దివ్యకుద్ది లోనేసి కలచటి గుడ్డ చింపి వొత్తెట్టి మీటింగు మద్దిలోకి తీసికొచ్చారు. ఏటి చేత్తన్నదో అర్థమవ్వనేదు దళ సభ్యులకు. అందరూ ఉత్కంఠతో చూత్తన్నారు.

అగ్గిపుల్ల రంగ దీసి దీప మెలిగింపాడు. వెంటనే నిలబడి “వ్వరే సంగ మెట్టుకున్నట్టగ క్కాదురా! కట్టానికి నట్టానికి మంచికి చెప్పుకీ సంగం తోటి ఉంకా మని పెమానం చెయ్యండిరా అగిని సాచ్చిగ పెమానం చెయ్యండిరా” అన్నాడు.

వాళ్లలో పట్టుదల కనీ చూసేసరికి దళమంతటికీ వెంపటాపు సత్తిం కనిపించి నట్టయింది.

“ర్రండిరా ఎపుడెపుడుంతాడో పెమానం చెయ్యండిరా.... ఒర్రే నా చింత పండు దొబ్బినారా కార్పొరేషనోలు ఏమన్నాయం చేసినామని దొబ్బినారా..... ఏమన్నాయం చెయ్యికుండ ఆలిట్ట మొచ్చినట్టగ ఆలు దెబ్బుతుంటే స్సూక్తామేటి చెప్పండిరా” అన్నాడు బాధగా కసగా మొఖలింగం.

అటు దళానికి ఇటు గూడోలికి అప్పుడే తెలిసింది మొఖలింగం చింతపండు పోయినట్టగ.

ఏడుపొత్తంది మొఖలింగంకి అయినా అదిమిపట్టి “ర్రండిరా” మళ్ళీ విలిచాడు.

ఒక ముసలిదాయి నెగిసింది దీపం దగ్గరికొచ్చింది—

“కామ్రే నాది మొగుడు సంగంకోసం చచ్చినాడు నాను సవ్వడానికి సిద్దమై.... ఇట్టభూర్వకంగా.... ఆగిని సాచ్చిగ పెమానం పెమానం చేత్తన్ను.... గాని.... ఆడిని చంపాలికామ్రే” అన్నది—

“ఎప్పటిసీ” అన్నట్లు అందరూ నుదురు చిట్లించి చూసారు.

“మేరిది సత్తిమిగాడ్చి కామ్రే.... చంపియాళికామ్రే” అన్నది

కోరన్నా మంగన్న ఆమెకు కొడుకులు కాదు. కాని కోరన్నా మంగన్న ఆమరులై ఆ తల్లికి కొడుకులయ్యారు. అందుకే ఆ వర్గకసి ఆమె కళ్ళల్లో చింత నిప్పల్లా వెలుగుతుంది.

మరెవరో లేవారు దీపం మీద చెయ్యిపెట్టారు.... వరుసకట్టారు.... గూడ గూడంతా పెమానం చేత్తన్ను.

మక్కడు మొఖలింగం చింతపండు ఎలాగ తేవాలా? అని ఆలోచిస్తూ గుబుక్కున ఇంటిలోకి దూరి గూనలోకి చెయ్యిపెట్టాడు “కిమ” “కిమ” మని సురి తెలక పారిపోయింది. ముచ్చి సంచిలో నున్న గుడ్డ తీసాడు. అది యివతలికి తీసుకొచ్చి యిప్పాడు.

అది ఎర్రజెండా అనాటిది. చిన్న చిన్న ముక్కలు ఎలుకలు కొట్టేశాయి అది దీపం ముందుకు తీసుకొచ్చి—

“ఓరి మొయిలింగా.... ఛ్హ.... ఆఫీసర్ బావ్ కి ఇదిచూపి మా చింతపిక్క ఇవ్వకపోతే నీ సంగతి మాం చూసుకుంతమే అని చెప్పదం” అన్నాడు.

దళమంతటికీ ఆ పద్ధతి బాగున్నట్లు నిపించింది—

పక్కనున్న యువకుల మద్దిన కూకున్న నడి వయస్కుడొకడు నెగిసి “కామ్రే .. ఇందాక నాను చెప్పిన మడిచెక్కల గురించి ఏటి చేస్తమికామ్రే” అన్నాడు అని తొడమీద పాకురుతున్న సీమను బిసీలుమని కొట్టాడు అది అలాగే అంటుకుంది.

ఇందాక వచ్చిరావడమే అతడు చెప్పినాడు పూర్లో నాలుగొందల ఎకరాల బూముందని, అది సావుకారిదని—

శ్రీకాకుళ పోరాటంలో బుగతలందరూ బూములొదిలి పారిపోనారు అలాగ పారిపోయిన పల్లవురాజు శ్రీరామరాజు మాత్రం పోరాటం ఆగిపోగానే మళ్ళీ

వచ్చాడు—వచ్చినదికి అందరూ ఖామి పంచుకొని చేసుకుంటాను—అప్పుడేటి చేసాడంటే అదిచెప్పాడు—ఇదిచెప్పాడు—మిలట్రోలని తెల్తానని చెప్పి, ఆ ఖామిలు అలపేర్చేవుంటే నమచ్చరానికి—ఎకరాకి—నాలుగొందలు లెక్కని ఖండన చేసుకొని గత పాతికేళ్ళుగా సొమ్ము తింతండు.

అది ఆ ఖండన విషయమే మాట్లాడమని ఆ యువకుడు అన్నాడు. అందరూ పల్లక చూకున్నారు కమాండర్ మొదలెట్టాడు—

“కామ్రేడ్స్ నాడు దోగబంధ, ఖండగుత్తల దోపిడి నుంచి మనల్ని విముక్తి చెయ్యడానికి ఎన్నో త్యాగాలు చేసి ఎందరో బుగతల్ని పంపించారు....తాని వాటి కొనసాగింపుగా సాగుతున్న ఈ ఖండనకి ఇక్కడితో మనం ఆపు చేయాలి.” అని మాట్లాడుతూ “ఈ నమచ్చరం అడికి డబ్బు కట్టిసారేటి?” అని ప్రశ్నించాడు.

“కట్టినేడుకామ్రే మొన్న గుమస్తా వత్తే ఈ యేడు పంట రానేదూ.... సొమ్ము నేడు తర్వాత కడతానే అని చెప్పినాం కామ్రే....ఈ సంతనోపే (సోమోరనోపే)—స్వావుతారి రావచ్చును కామ్రే” అన్నాడు.

“అయితే ఆదొచ్చిన యెంటనే మేమివ్వమే అనిచెప్పి అడ్డి పంపించండి” అని చెబుతూ ఎలా చెయ్యాలో చెప్పాడు. చెబుతూ—

“ఖామిలకోసం మీరు బాధపడవద్దు అవసరమైతే బుగతబుగ్ర తీసినా తెద్దం” అన్నాడు

ఇందాకటి ముసలమ్మ నెగిసింది “కామ్రే బూమువొద్దు కామ్రే....మేరిది సత్తిని చంపండి కామ్రే” అన్నది కొంచం బాధగా....వినుగ్గా....కసిగా.

అవును అప్పుడు కోరన్న మంగన్నని చంపిన మేడిదినత్యం అలా వుంటుండగానే గవర్నమెంటు గిరిజనులకు అభివృద్ధి అని చెప్పి రోడ్డు వేసింది. కరెంటు బిల్లువేసింది ఇవన్నీ ఏసి మరిపించిసి మేడిది సత్యంని కసిసం అరెస్టయినా చెయ్యలేదు సరికదా వాడి రక్షణకు తుపాకులిచ్చింది.

ఈవాళ కామ్రేడ్లు బూములు కోసం పోరాటం చేద్దం అంటాను....అపీసర్లతోటి పోరాటం చేద్దుమంటాను....ఇవన్నీ చేసి ఆ సత్తిని సంపదం మరిసిపోతారేటోనని బయమోతప్ప బూమువొద్దనికాదు—ఆ కల్లల్లో పేణం వుండగానే అడి రత్తం చూడాలని అనుకొంటుంది.

“అలాగేనమ్మా తప్పకుండా” అన్నాడు కమాండర్

కిట్టులు వీపునెక్కాయి. దళం పూరవతల మామిడి గున్నచాసి అడ్డగ కొండ మీదకి పొడినేసింది.

*

*

*

వారం రోజులు తిరిగింది. బలబల తెల్లారతంది. కొండమీదనుంచి నెమలి అరుస్తుంది.

సాపుకారి అడుగులు తడబడతన్నయే మళ్ళీ నచ్చ లైట్లొచ్చినారు. ఇంతకు ముందోలు పోనారు గనుక “సచ్చివోడి పెళ్ళికి వచ్చిందే కట్టులాగ” పోవలసిన బాములు మీద ఎకరాకి నాలుగొందలు వచ్చేవి. అటికి చావురోజులు దగ్గరై పోనాయి అలోచనలు బయపెడుతున్నా బయటకు బయపడకుండా నడుస్తున్నాడు.

కొండ మీద ఒక ఏడు పేలింది (మజిల్ లోడర్ పేలింది) సాపుకారి గుండె జల్లుమంది “నక్కలైట్లు గట్టా పేల్చనేడుకదా!” అనుకున్నాడు.

పూరు దగ్గరైంది నెకలించాడు కుక్కలు “బొవ్వో” మని అరిచాయి.

ఆ నెకలింపు సాపుకారిదే అని తెలిసి పల్లక తొంగున్నారందరూ....

మొఖలింగం సాకదగ్గరకొచ్చాడు సాపుకారి, వచ్చి నిలబడి—

“ఓరి మొయిలింగా మొయిలింగా.... నెగురా మీద కంచి చల్లగుంది కిందకాసి కుంపటి దానికి తోడు దుప్పటి మొచ్చగుండేమిరా” అన్నాడు మొఖలింగం. ఓలుకులేడు పలుకూలేడు దశమియ్య ఇంటికి వచ్చి వాంగోని పిలిచాడు—

“అవునా దశింగా....దశింగా ఏంటిరా అక్కెట్టిసినారా తొంగుండి పోనారా.... దొంగరాచ్చి నీటి దెంతెలిపోయినా ఇంతే గదరా” అని అన్నాడు

“నీయ్యమ్మ నీకంటూ దొంగనాకొడుక్క ఇంకెప్పుడున్నాడురా” దుప్పట్లోనే గొనుక్కున్నాడు —దశమియ్య

ఒక్కొక్కరు నెగిసినారు మెంబరుగారి అరుగుమీదకూకున్న సాపుకారి దగ్గర చేరారు. సాపుకారి చిట్టా కాగితాలు తీస్తూ—

“ఏటిరా గుమస్తా వస్తే గుద్ద బలిసిన కణుర్లాడారాబ్రా”

“న్నేద్ సాపుకారే! ఈయ్యేడు బొత్తిగ పండనేడు యితనాలైనా రాలేడు ఎలాగిత్రామ్ నాలుగొందలు”

“నీపేటిరా! అయితేటంతారా పంటబోయిందని తిండి మాని త్తరేటిరా!” అన్నాడు సాపుకారి.

కామ్రేడ్లు చెప్పిన మాట ఎలాగ చెప్పాలా అని అందరూ ఆత్మతైపోతంబ్రు...
ఎవులూ ఎదురుబడి చెప్పనేపోత్రసు

సాపుకారికి అనుమానం బయం పెరిగిపోతన్నయ్ వడ్డి వెయ్యాలని వచ్చాడ.
గానేటి అసలుకే మోసమొత్తంది.

“ఏటిలా! ఎగమెద్దెదానికి చూత్తన్నరేటిరా”

మొఖలింగంగాడు నసుగుతున్నాడు నసుగుతుంటే కళ్ళముందు కామ్రేడ్ల
మాటలు మెదులుతున్నాయి. ఏయ్. ఏటయిపోద్దీ.... మహా అయితేదళంలో చేరిపోతను
అనుకున్నాడు దైర్యం కూడగట్టుకొని

“అప్పు సాపుకారి! ఎగమెడ్డడంక్కాదూ.... అబ్బామి మాది. మాతాతలు
తవ్వినారు....మా....అయ్యలు కట్టబడ్డారు నీరెందుకు పన్నుగట్టాల” అన్నాడు.

“ఒరే త్రాగేసి గట్రా మాట్లాడతన్నవా! నేపోతే గొట్టు మాంసం తినేసి
కొవ్వ బలిసిపోయిందే” దగ్గర నుంచి నెగిసిపోయి మొఖలింగం ముఖంమ్మీద చేయ్యేసి
అన్నాడు.

“న్నేద్ సాపుకారి మీం కట్టం మీ కట్టమంతే కట్టమే” అన్నారెవులో

“తెలివుండే మాట్లాడతున్నమ్” అన్నారినెవులో.

“అవునురా ఆలదన్నూ, ఈలదన్నూ, అన్నలదన్నూ ఉన్నదని మితిమీరి
పోత్రసుగావల! అప్పుడి నాగకొండ దొక్కపెట్టి మక్కలిరగదన్నితే అప్పుడు తెలు
తాది మాసత్తా” అన్నాడు కోపంగా సాపుకారి.

దళింగాడికి కోపం పుట్టుకొచ్చింది

“స్నువ్ బిడిపించేదేటి....నీకక్కడ గెడ్డలెట్టి తంతే ఎవులుదిక్కు” అన్నాడు
దళిమియ్య

సాపుకారికి బయమేసింది. అరుగుమీదనుంచి ఇవతల కొచ్చాడు

లోపలనుంచి ఎవులో కుర్రోడు అరుస్తున్నాడు

“అప్పుడు సింగలవడిన చేపలాగ దొర్కిపోనం ఇప్పుడు దేశమంతా మా
అన్నలున్నారు వోయ్”.

సాపుకారి రెండడుగులు ముందుకేసి —

“ఉండ్రా మీనంగతి తేలుత్తాను” అన్నాడు

“మహా చేత్తే నీటి చేత్తావ్ జైల్లిట్తావ్ ఈవాళ జైలు రేపు బెయిల్ అంతేనా మరేటుందా” అన్నారెవరో....

పత్తికోలు ముసిలోడు మంచమ్మీద నుంచితేచేసరికి ఊరి చివర తెలివోనాడు సాపుకారి. అయినా ముసిలోడు మునరాలు తీసుకొని నాలుగడుగులేసి

“అప్పుడు నాగక్కాద్ వోయ్ కేసును పెట్టిచానికి, కేసురెట్టి నరనన్నపీటల కూకోని తినొచ్చు అనుకుంతన్నపుగాల్ల — ఇప్పుడు కామ్రేడ్లునీవూరి నరనన్నపీటలా వున్నారుమీ ఆత్మోచూరు అమదాల వలసలావున్నారుఇక్కడ తాసికలురెడికే అక్కడ నీ అంతు చూసెత్తరు” అన్నాడు. సాపుకారి గుండెజల్లుమంది మొన్నంతే మొన్నే నరనన్నపీట యస్సైకి సితక్కతస్పీసినాడు. అమ్మో ఈలమీద కేసుపెట్టడానికి పనికి రాదు.... అమ్మో ఈ తోవలా గట్టా అన్నలు లేరుకదా! గుండెలు కొట్టుకుంటుంటే గణగణ అడుగులేసాడు.

“బుల్లొచ్చినావంతే నీ పెల్లం పిల్లల్నికానవు” మొఖలింగం ఈ మాట అనేసి మునకాలు కర్ర బూమికేసి కొట్టాడు.

ఈ ఖూమి నాది అన్నట్టుగుంది ఆ కొట్టడము.

సాపుకారి ఒక్కొక్క అడుగు ఖూమి మీద నుంచి తీస్తుంటే కాలికిందనున్న గడ్డిపరకలు లేచి కొనలు దులుపుకుంటున్నాయి.

వెలువడింది :

సృజన ప్రచురణ

విచ్చిన్నమవుతున్న వ్యక్తిత్వం

మాస్టింగోర్కి-

56 పేజీలు 5 రూపాయలు

ప్రతులకు : 1. సృజన, ప్లాట్ 11 బ్లాక్ 2, ఎం.ఐ.ఐ II
డాగ్ లింగంపెల్లి, హైదరాబాదు - 500 044.

2. సీనెయిట్ సెంటర్, 1-8-518/16/2,
వేంకటేశ్వరాలయం దగ్గర, చిక్కడపల్లి,
హైదరాబాద్ - 500 020